

SODBA SODIŠČA PRVE STOPNJE (četrti senat)

z dne 13. julija 2005*

V zadevi T-242/02,

The Sunrider Corp., s sedežem v Torranceu, Kalifornija (Združene države), ki jo je najprej zastopal M. Bra, nato N. Dontas, odvetnik, z naslovom za vročanje v Luxembourg,

tožeča stranka,

proti

Urdu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT), ki ga zastopata O. Waelbroeck in P. Geroukalos, zastopnika,

tožena stranka,

zaradi tožbe zoper Odločbo prvega odbora za pritožbe UUNT z dne 30. maja 2002 (zadeva R 314/1999-1), ki se nanaša na prijavo za registracijo besedne znamke TOP kot znamke Skupnosti,

* Jezik postopka: grščina.

SODIŠČE PRVE STOPNJE
EVROPSKIH SKUPNOSTI (četrti senat),

v sestavi H. Legal, predsednik, P. Mengozzi, sodnik, in I. Wiszniewska-Białecka, sodnica,

sodni tajnik: H. Jung,

na podlagi tožbe, vložene v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje 14. avgusta 2002,

na podlagi odgovora na tožbo, vloženega v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje 20. decembra 2002,

na podlagi javne obravnave z dne 24. novembra 2004,

izreka naslednjo

Sodbo

Dejansko stanje

- ¹ Tožeča stranka, gospodarska družba ameriškega prava, je 21. avgusta 1997 vložila prijavo za znamko Skupnosti pri Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT).

2 Znamka, za katero je bila zahtevana registracija, je besedni znak TOP. Proizvodi, za katere je bila zahtevana registracija, izhajajo iz razreda 5 in 29 Nicejskega aranžmaja o mednarodni klasifikaciji proizvodov in storitev zaradi registracije znamk z dne 15. junija 1957, kot je bil spremenjen in dopolnjen in ki za vsakega od razredov določa ta opis:

— razred 5: „hrana na zeliščni osnovi v obliki kapsul ali praška; hranilni dodatki na osnovi zelišč“;

— razred 29: „hranilni dodatki na osnovi zelišč“.

3 Predlog je bil vložen v grščini, angleščina je bila navedena kot drugi uradni jezik.

4 Z dopisom z dne 19. marca 1998, napisanim v angleščini, je preizkuševalec obvestil tožečo stranko, da se zdi, da prijavljena znamka ob uporabi člena 7(1)(b) Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 z dne 20. decembra 1993 o znamki Skupnosti (UL 1994, L 11, str. 1) ne more biti registrirana kot znamka Skupnosti.

5 Tožeča stranka je predstavila svoje pripombe 19. maja 1998. Napisane so bile v angleščini. Tožeča stranka je navedla predvsem to, da je njena znamka zaradi uporabe v svetovnem merilu pridobila razlikovalni učinek in da bi zato na podlagi člena 7(3) Uredbe št. 40/94 njena registracija morala biti priznana. Prav tako je navedla, da je znamka TOP že registrirana v Kanadi, na Madžarskem, Irskem,

v Koreji, na Tajskem kot tudi v Združenih državah in da so bile prijave za registracijo vložene v Hongkongu, Indoneziji, Maleziji in Združenem kraljestvu. V utemeljitev svojih navedb je priložila več kopij certifikatov o registraciji in tudi drugih različnih listin, ki so bile napisane v angleščini ali jim je bil priložen prevod v ta jezik.

- 6 S telefaksom z dne 9. aprila 1999 je preizkuševalec obvestil tožečo stranko o odločbi z istega dne o odločitvi glede prijave za registracijo. Ta odločba, ki je bila predložena v angleščini, navaja, da je bila registracija prijavljene znamke zavrnjena, ker je brez slehernega razlikovalnega učinka v smislu člena 7(1)(b) Uredbe št. 40/94 in ker je bila opisna glede proizvodov v smislu člena 7(1)(c) iste uredbe. Odločba prav tako navaja, da dokazi, ki jih je predložila tožeča stranka, ne dokazujejo, da je zadevna znamka pridobila razlikovalni učinek na podlagi člena 7(3) Uredbe št. 40/94.
- 7 Tožeča stranka je 7. junija 1999 vložila pritožbo zoper odločbo z dne 9. aprila 1999. Ta pritožba je bila napisana v angleščini.
- 8 Tožeča stranka je 9. avgusta 1999 vložila vlogo v grščini, v kateri je izpostavila pritožbene razloge, katerim je priložila angleški prevod in v spremnem pismu pojasnila, da je jezik postopka registracije grščina in da je bil prevod vloge v angleščino vložen samo zaradi lažjega branja.
- 9 Z dopisom z dne 3. aprila 2000 je poročevalec v tej zadevi, K., pred odborom za pritožbe pozval tožečo stranko, da se, po eni strani, izreče glede razlage pojma „pisno obvestilo“, ki je določen v členu 115(4) Uredbe št. 40/94, in natančno določi, ali ji je uporaba angleščine v postopku pred preizkuševalcem povzročila težave,

in da, po drugi strani, predloži stališča do uporabe člena 7(1)(b) in (c) Uredbe št. 40/94. Tožečo stranko je prav tako obvestil, da ji je dopuščeno, da predloži nove dokaze v utemeljitev svojih trditev o pridobitvi razlikovalnega učinka z uporabo na podlagi člena 7(3) Uredbe št. 40/94.

- 10 S telefaksom z dne 1. junija 2000, napisanim v angleščini, je tožeča stranka odboru za pritožbe predložila nove elemente na podlagi člena 7(1)(b) in člena 7(3) Uredbe št. 40/94 in različne listine, napisane v angleščini.

- 11 Z dopisom z dne 23. maja 2001, napisanim v angleščini, je M. obvestila tožečo stranko, da je bila od tedaj kot poročevalec ona odgovorna za zadevo in da je isti dan na podlagi člena 11 Uredbe Komisije (ES) št. 216/96 z dne 5. februarja 1996 o poslovniku odborov za pritožbe pri UUNT (UL L 28, str. 11) pozvala predstojnika UUNT, naj predloži pripombe glede razlage izraza „pisna obvestila“ iz člena 115(4) Uredbe št. 40/94 in glede posledic za UUNT, ki jih ima v postopku *ex-parte* priznanje obveznosti vročitve odločbe, v jeziku v katerem je bila vložena prijava znamke.

- 12 Podpredstojnik, zadolžen za pravne zadeve UUNT, je 14. februarja 2002 predložil svoje pripombe na podlagi člena 11 Uredbe št. 216/96. Te pripombe, zapisane v angleščini, so bile tožeči stranki vročene 15. februarja 2002. Tožeča stranka je bila pozvana, da predloži svoja stališča najpozneje do 18. aprila 2002. Temu pozivu se ni odzvala.

- 13 Z Odločbo prvega odbora za pritožbe UUNT z dne 30. maja 2002, izdano v zadevi R 314/1999-1 (v nadaljevanju: izpodbijana odločba), je bila pritožba zavrnjena.

- 14 V tej odločbi je odbor za pritožbe najprej ugotovil, sklicujoč se predvsem na sodbo Sodišča prve stopnje z dne 12. julija 2001 v zadevi Kik proti UUNT (T-120/99, Recueil, str. II-2235, točka 61), da je treba izbrati, ki jo daje člen 115(4) Uredbe št. 40/94 UUNT, da pošlje pisna obvestila prijavitelju znamke Skupnosti v drugem jeziku, ki ga ta določi, razlagati strogo in da ne zajema aktov postopka, ki so odločitvene narave (točke od 20 do 22 izpodbijane odločbe). Odbor za pritožbe je tako ugotovil, da je v tem primeru preizkuševalec s tem, da je vročil tožeči stranki odločbo o koncu postopka preizkusa prijave znamke v angleščini, medtem ko je bila ta prijava vložena v grščini, kršil člen 115(4) Uredbe št. 40/94. Odbor za pritožbe je kljub temu ocenil, da uporaba angleščine ni v škodo pravic obrambe tožeče stranke, ker je ta sama uporabljala ta jezik v dopisih s preizkuševalcem in naknadno v svoji pritožbi.
- 15 Drugič, odbor za pritožbe je zaradi pomanjkljivosti obrazložitve in kršitve pravic obrambe na podlagi člena 7(1)(b) Uredbe št. 40/94 razveljavil odločbo preizkuševalca in sklenil, da se tožeči stranki povrne pristojbina za pritožbo. Na podlagi člena 62(1) Uredbe št. 40/94 je odbor za pritožbe preučil utemeljenost prijave za registracijo tožeče stranke in jo zavrnil, ker je prijavljena znamka opisne narave, ker nima razlikovalnega učinka in ker ni elementov za ugotovitev, da je z uporabo pridobila razlikovalni učinek.

Predlogi strank

- 16 Tožeča stranka Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

— razveljavi izpodbijano odločbo z izjemo dela, v katerem sklene o razveljavitvi odločbe preizkuševalca z dne 9. aprila 1999, in da se tožeči stranki povrne pristojbina za pritožbo;

- naloži UUNT plačilo stroškov prevoda, ki jih je utrpela v okviru postopka pred preizkuševalcem in pred odborom za pritožbe;

- podredno, naloži UUNT odškodnino za škodo, ki jo je utrpela zaradi prekomernega trajanja postopka pred odborom za pritožbe;

- v vsakem primeru naloži UUNT plačilo stroškov, vključno s tistimi za postopek pred odborom za pritožbe.

¹⁷ UUNT Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

- tožbo zavrne;

- tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

Predlog za razveljavitev

¹⁸ V glavni stvari tožeča stranka v bistvu navaja pet tožbenih razlogov za utemeljitev svojega predloga za razveljavitev. Prvi tožbeni razlog je kršitev člena 115(4) Uredbe št. 40/94. Kot drugi tožbeni razlog tožeča stranka navaja prekomerno trajanje postopka. Tretji predlog je kršitev pravic obrambe. Četrty tožbeni razlog je kršitev

obveznosti obrazložitve. Peti tožbeni razlog je kršitev člena 7(1)(b) in (c) Uredbe št. 40/94.

- 19 Podredno, tožeča stranka navaja šesti tožbeni razlog, kršitev člena 7(3) Uredbe št. 40/94.

Prvi tožbeni razlog – kršitev člena 115(4) Uredbe št. 40/94

Trditve strank

- 20 Prvič, tožeča stranka navaja napačno pravno presojo izpodbijane odločbe, ker je odbor za pritožbe napačno zatrjeval, da odločbe preizkuševalca ni bilo mogoče razveljaviti na podlagi kršitve člena 115(4) Uredbe št. 40/94 zaradi uporabe angleščine v tej odločbi, kot tudi zato, ker v postopku pred preizkuševalcem ni izvedla pravic obrambe. Tožeča stranka zatrjuje, da je uporabo angleščine določil UUNT, četudi je bil jezik postopka grščina. Posledica tega je bila, da je težje izvajala svoje pravice obrambe in da je zaradi obveznosti prevajanja vseh listin v postopku imela dodatne stroške.
- 21 Drugič, tožeča stranka meni, da gre pri izpodbijani odločbi za kršitev temeljnih zahtev postopka, ker jo je odbor za pritožbe še naprej naslavljal v angleščini. Tožeča stranka zlasti poudarja, naj je bil dopis z dne 3. aprila 2000, s katerim jo je prvi poročevalec v zadevi pozval, da poda pripombe glede določenih vprašanjih v zvezi z dosegom člena 115(4) Uredbe št. 40/94 in uporabe členov 7(1)(b) in (c) ter 7(3),

iste uredbe, zapisan v angleščini. Prav tako, poudarja, da sta dopis z dne 23. maja 2001, s katerim jo je novi poročevalec v zadevi obvestil, da je na predstojnika UUNT naslovil zahtevo za pripombe na podlagi člena 11 Uredbe št. 216/96, in tudi nota z dne 14. februarja 2002, ki jo je sprejel zadnji v odgovor na to zahtevo, napisana v angleščini.

- 22 Ker je odbor za pritožbe v svojih obvestilih tožeči stranki sistematično uporabljal angleščino, je ta sklepala, da mora odgovarjati v angleščini.
- 23 Tako se je postopek odvijal v drugem jeziku, kot je jezik postopka, in to ob kršitvi člena 115(4) Uredbe št. 40/94. Ta določba, ki določa, da bi lahko UUNT poslal pisna sporočila prijavitelju v drugem jeziku, ki ga je ta navedel, zadeva le spremna pisma ali obvestila, ki nimajo pravnih učinkov za prijavitelja in nikakor ne vplivajo na njegove pravice obrambe. To se ne nanaša na dopis z dne 3. aprila 2000, ki je pozival tožečo stranko, da poda stališča do različnih vidikov zadeve in predloži nove listine in na noto z dne 14. februarja 2002 iz kabineta predstojnika UUNT.
- 24 UUNT v bistvu trdi, da je bilo iz vedenja tožeče stranke na stopnji preizkusa zahteve za registracijo in v postopku pred odborom za pritožbe razvidno njeno soglasje glede uporabe angleščine.
- 25 Ne samo da dejansko tožeča stranka ni nikoli nasprotovala temu, da jo je preizkuševalec naslavljajl v angleščini, ampak je tudi sama preizkuševalca stalno

naslavljala v tem jeziku. Šele v dopisu z dne 9. avgusta 1999, ki izpostavlja pritožbene razloge zoper odločbo preizkuševalca, se je tožeča stranka prvič pritožila zaradi uporabe angleščine v korespondenci z UUNT in zahtevala uporabo grščine. Sicer je tudi po tem datumu tožeča stranka naslavljala odbor za pritožbe v angleščini.

- 26 UUNT prav tako spominja, da je v točki 61 zgoraj navedene sodbe v zadevi Kik proti UUNT Sodišče prve stopnje odločilo, da člen 115(4) Uredbe št. 40/94 zagotavlja uporabo jezika, v katerem je vložena prijava znamke kot jezika postopka in tako jezika, v katerem morajo biti napisani akti postopka, ki so odločilne narave. V tem primeru je po mnenju UUNT edini akt, ki je bil sprejet, potem ko je tožeča stranka prvič zahtevala uporabo jezika postopka, in ki je odločilne narave, izpodbijana odločba, ki je zapisana v grščini.
- 27 Nazadnje, UUNT izpodbija trditev tožeče stranke, da je uporaba angleščine ovirala izvajanje njenih pravic obrambe. Po eni strani je namreč izhajalo iz korespondence med organi UUNT in tožečo stranko, da tako zadnja, ki je ameriška družba, kot njen predstavnik razumeta angleško. Po drugi strani je iz dejstva, da so vsa stališča in tudi večina listin, ki jih je tožeča stranka predložila UUNT, zapisani v angleščini, izhajalo, da je uporaba tega jezika dejansko najbolj primerna možnost za tožečo stranko.

Presoja Sodišča prve stopnje

- 28 V uvodu je treba poudariti, da je tožeča stranka v okviru tožbenih razlogov navedla v bistvu dva različna očitka. Prvič, ugovarja razlogom, ki so privedli odbor za pritožbe do tega, da je na podlagi okoliščin primera sklenil, da razveljavitev odločbe

v angleščini zaradi kršitve pravic obrambe ni posledica nezakonitega ravnanja preizkuševalca, ker je sprejel odločbo v angleščini. Drugič, odboru za pritožbe očita, da je člen 115(4) Uredbe št. 40/94 razlagal strogo.

- 29 Glede prvega razloga za pritožbo je treba poudariti, da je odbor za pritožbe razveljavil odločbo preizkuševalca iz drugih razlogov, kot je kršitev jezikovne ureditve postopka, in da je sam v temelju preizkusil prijavo za znamko Skupnosti iz tega primera. Ob upoštevanju teh okoliščin in tega, da tožeča stranka ni utemeljevala razveljavitve odločbe preizkuševalca na podlagi kršitve člena 115(4) Uredbe št. 40/94, bi moral odbor za pritožbe predložiti primer nazaj preizkuševalcu, namesto da je nadaljeval preizkušanje utemeljenosti, je treba ugotoviti, da tožeča stranka ni imela nobenega pravnega interesa, da bi Sodišče prve stopnje presojalo, ali odbor za pritožbe upravičeno ni utemeljeval razveljavitve odločbe glede na zgoraj navedene ugotovitve. Ta razlog za pritožbo je zato nedopusten.
- 30 Vseeno mora Sodišče prve stopnje preizkusiti, ali bi lahko imela okoliščina, da je bila odločba preizkuševalca sporočena tožeči stranki v drugem jeziku, kot je jezik postopka, posledice za izvajanje pravice do tožbe in pravic obrambe tožeče stranke pred postopkom odbora za pritožbe in zato za zakonitost izpodbijane odločbe.
- 31 Glede drugega razloga za pritožbo je treba najprej spomniti, da člen 115(4) Uredbe št. 40/94 o določitvi jezikovne ureditve postopka *ex-parte* pred UUNT določa, da je jezik postopka jezik, ki se uporablja za vložitev prijave znamke Skupnosti. Ista določba daje UUNT izbiro, da pošilja pisna obvestila prijavitelju v drugem jeziku, ki ga določi, če je prijava znamke Skupnosti vložena v drugem jeziku, kot je uradni jezik UUNT.

32 Nato je treba spomniti, da je v sodbi z dne 9. septembra 2003, ki je bila izdana v zadevi Kik proti UUNT (C-361/01 P, Recueil, str. I-8283), Sodišče ugotovilo, da iz člena 115(4) Uredbe št. 40/94 izhaja, da je možnost uporabe drugega jezika, ki je naveden v prijavi za registracijo, za pošiljanje pisnih obvestil prijavitelju izjema od načela uporabe jezika postopka in da mora biti zato razlaga pojma pisnih obvestil stroga (točka 45 sodbe). Nadalje je ugotovilo, da je postopek skupek aktov, ki morajo biti izpolnjeni med obravnavo prijave, iz česar izhaja, da „procesni akti“ v smislu člena 115(4) Uredbe št. 40/94 zajemajo vse akte, ki so potrebni ali predvideni z zakonodajo Skupnosti za obravnavo prijave za znamko Skupnosti, in tudi tiste, ki so nujni za to obravnavo, kadar gre za obvestila, zahtevo za popravek, pojasnitev in druge akte. Vse take akte mora torej UUNT zapisati v jeziku, ki se je uporabil za vlogo za prijavo (točka 46 sodbe). V nasprotju s procesnimi akti so „pisna obvestila“ iz člena 115(4), drugi stavek, Uredbe št. 40/94 vsa obvestila, katerih vsebina se ne more šteti za podobno procesnim aktom, kot so dokumenti, na podlagi katerih UUNT pošilja procesne akte ali s katerimi sporoča podatke prijaviteljem (točka 47 sodbe).

33 V luči teh opažanj je treba v tem primeru preizkusiti, ali izpodbijana odločba vsebuje kršitev člena 115(4) Uredbe št. 40/94.

34 S tega vidika je treba najprej ugotoviti, da je obvestilo prvega poročevalca v zadevi, K., z dne 3. aprila 2000, s katerim je pozval tožečo stranko, da predloži stališča do določenih vprašanj, ki so se postavila s pritožbo, in da predloži nove dokaze, ki nesporno izhajajo iz „procesnega akta“ za namene uporabe člena 115(4) Uredbe št. 40/94, ki ga je Sodišče opredelilo v točki 46 zgoraj navedene sodbe z dne 9. septembra 2003 v zadevi Kik proti UUNT.

- 35 V nasprotju z obvestilom M. z dne 23. maja 2001, s katerim je obvestil tožečo stranko o stanju postopka in o izvedenih ukrepih v okviru obravnavanja pritožbe, je obvestilo z dne 3. aprila 2000, ki je bilo sprejeto na podlagi člena 4(2) Uredbe št. 216/96, pozvalo tožečo stranko, da predloži dodatna stališča do jezikovne ureditve postopka in dopolni preiskavo zadeve.
- 36 Zaradi značaja navedenega obvestila je treba ugotoviti, da z naslavljanjem tožeče stranke v drugem jeziku, kot je jezik postopka, odbor za pritožbe ni upošteval jezikovne ureditve postopka na podlagi člena 115(4) Uredbe št. 40/94 v postopkih *ex-parte* pred UUNT. Na podlagi tega je postopek pred odborom za pritožbe nepravilen.
- 37 Drugič, nota z dne 14. februarja 2002 vsebuje pripombe podpredstojnika UUNT v skladu s členom 11 Uredbe št. 216/96, na podlagi katerega bi odbor za pritožbe lahko na lastno pobudo ali na pisno utemeljeno zahtevo predstojnika urada tega pozval, da predloži pisne ali ustne pripombe o vprašanih splošnega pomena, ki se postavljajo v okviru nerešenega postopka pred njim. Treba je upoštevati, da je ta nota kot notranji dokument UUNT procesni akt v pomenu, ki ga je določilo Sodišče v točki 46 zgoraj navedene sodbe z dne 9. septembra 2003 v zadevi Kik proti UUNT. Dejansko, ker člen 11, drugi stavek, Uredbe št. 216/96 določa, da imajo stranke pravico podati opažanja glede predstojnikovih pripomb, ki so jih zahtevale na podlagi člena prvega stavka istega člena, te pripombe predstavljajo stališča UUNT, glede na katere se izvajajo pravice obrambe strank in zaradi katerih imajo te pravico, da sprejmejo obvestila v jeziku postopka.
- 38 Iz tega sledi, da je v tem primeru, ko je bila nota z dne 14. februarja 2002 naslovljena na tožečo stranko v drugem jeziku, kot je jezik postopka, odbor za pritožbe v zvezi s sporočilom z dne 3. aprila 2000 ponovno ravnal nepravilno.

- 39 Na tej stopnji je treba preizkusiti, ali je z vidika okoliščin primera mogoče skleniti, da so nepravilnosti, ki so ugotovljene v zgoraj navedenih točkah 36 in 38, konkretno vplivale na pravice obrambe tožeče stranke. Prav tako je treba v tem primeru presoditi, do katere mere bi lahko okoliščina, da je bila odločba preizkuševalca naslovljena na tožečo stranko v drugem jeziku, kot je jezik postopka, medtem ko je gotovo, da akta odločitvene narave ni mogoče šteti za „pisno obvestilo“ v smislu, ki ga je določilo Sodišče v zgoraj navedeni sodbi z dne 9. septembra 2003 v zadevi Kik proti UUNT, posegla v izvajanje pravice pritožbe tožeče stranke.
- 40 V tem pogledu je treba najprej poudariti, da je v vlogi z dne 9. avgusta 1999 o pritožbenih razlogih proti odločbi preizkuševalca tožeča stranka izčrpno preučila vsebino sprejete odločbe in natančno ugovarjala obrazložitvam njenega izreka. Poleg očitkov zaradi kršitve člena 115(4) Uredbe št. 40/94 proti tej odločbi je predložila dva pritožbena razloga glede kršitve osnovnih postopkovnih zahtev, ki se nanašajo na pravico do zaslišanja, na pomanjkljivost in kontradiktornost obrazložitve, ter tudi dva temeljna pritožbena razloga za izpodbijanje presoje preizkuševalca, da prijavljena znamka nima razlikovalnega učinka in ne izpolnjuje pogojev za uporabo člena 7(3) Uredbe št. 40/94, in tudi pritožbeni razlog kršitev načela prepovedi diskriminacije.
- 41 Iz te vloge izhaja, da je bila tožeča stranka sposobna popolnoma razumeti obrazložitve odločbe preizkuševalca in ji tako ugovarjati v okviru svoje pritožbe. V teh okoliščinah ni mogoče skleniti, da je okoliščina, da je bila tožeča stranka obveščena o odločbi preizkuševalca v drugem jeziku, kot je jezik postopka, neposredno vplivala na izvajanje njenih pravic pritožbe ali ga otežila ali na kakršenkoli način posegla v izvajanje pravic obrambe med postopkom pred odborom za pritožbe.

- 42 Drugič, glede obvestila K. z dne 3. aprila 2000 je treba ugotoviti, da je nanj tožeča stranka odgovorila s telefaksom z dne 1. junija 2000 in odgovorila na vse točke, ki so bile naslovljene nanjo. Po eni strani je ugovarjala primernosti in temelju pripomb poročevalca o kršitvi jezikovne ureditve postopka s strani preizkuševalca. Po drugi strani je zavrгла pristop poročevalca glede očitka o kršitvi pravice do zaslišanja in navedla razloge, zaradi katerih se prijavljena znamka ne more šteti za opisno. Drugače je izkoristila možnost, da predloži nove dokumente v utemeljitev razlikovalnega učinka, ki ga je zadevna znamka pridobila z uporabo.
- 43 V teh okoliščinah je treba ugotoviti, da je bila stranka sposobna popolnoma razumeti tako domet vprašanj, ki so bila postavljena v obvestilu z dne 3. aprila 2000, kot tudi možnost, da predloži nove dokaze.
- 44 Nazadnje, glede note z dne 14. februarja 2002 o stališčih, ki jih zahteva odbor za pritožbe na podlagi člena 11 Uredbe št. 40/94, je treba ugotoviti, da tožeča stranka, ki je bila pozvana, da poda pripombe glede te note, tega ni storila. Ne glede na vprašanje, ali je to vplivalo na okoliščino, da je bila navedena nota naslovljena na tožečo stranko v drugem jeziku, kot je jezik postopka, je treba ugotoviti, da odbor za pritožbe ni upošteval razlage, ki jo je zagovarjal kabinet predstojnika UUNT. Tako je treba ugotoviti, da čeprav zaradi jezika, v katerem je bila zapisana nota, tožeča stranka ni bila sposobna popolnoma razumeti vsebine, nikakor ni mogoče, da bi ta okoliščina vplivala na njeno obrambo.
- 45 Glede na predhodne ugotovitve je treba skleniti, da ne glede na postopkovne nepravilnosti, ki jih je napravil odbor za pritožbe, pravice obrambe tožeče stranke v tem primeru niso bile kršene.

46 Iz tega izhaja, da se prvi tožbeni razlog zavrne.

Drugi tožbeni razlog – prekomerno trajanje postopka pred odborom za pritožbe

Trditve strank

47 Tožeča stranka trdi, da je odbor za pritožbe kršil člen 6 Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin (EKČP), ki je bila podpisana v Rimu 4. novembra 1950, ker določa, da morajo biti spori rešeni v razumnem roku. Ta določba naj bi se uporabljala za odbore za pritožbe UUNT, ker ti izvajajo naloge sodnega organa in morajo zato spoštovati procesna načela prava Skupnosti, med katerimi je spoštovanje razumnega roka.

48 Tožeča stranka trdi, da je bila v tem primeru pritožba proti odločbi preizkuševalca o zavrnitvi registracije vložena 7. junija 1999 ter da je bila izpodbijana odločba sprejeta 30. maja 2002 in naslovljena na tožečo stranko 24. junija 2002, to je več kot dve leti po predložitvi pritožbe. Trajanje je prekomerno *a fortiori*, ker je šlo za postopek *ex-parte*.

49 Tožeča stranka meni, da je treba zaradi takega trajanja izpodbijano odločbo razveljaviti.

- 50 UUNT ugovarja uporabi člena 6 EKČP za odbor za pritožbe. Čeprav Uredba št. 40/94 zahteva, da se neodvisnost njenih članic zagotavlja na različne načine, so odbori za pritožbe zadnja stopnja v UUNT in kot stranski upravni organ sodelujejo pri upravljanju sistema znamk Skupnosti. Tako je pritožba pri enem od odborov prej notranja upravna pritožba kot sodna pritožba.

Presoja Sodišča prve stopnje

- 51 Treba je poudariti, da se načelo spoštovanja razumnega roka, ki je bilo, saj sestavlja načelo dobre uprave, sprejeto s členom 41(1) Listine o temeljnih pravicah Evropske unije, ki je bila razglašena v Nici 7. decembra 2000 (UL 2000, C 364, str.1), nanaša na vse upravne postopke Skupnosti (glej sodbe Sodišča prve stopnje z dne 22. oktobra 1997 v združenih zadevah SCK in FNK proti Komisiji, T 213/95 in T-18/96, Recueil, str. II-1739; z dne 7. oktobra 1999 v zadevi Irish Sugar proti Komisiji, T-228/97, Recueil, str. II-2969, točka 276, glede postopkov uporabe predpisov o konkurenci; z dne 30. septembra 2003 v zadevi Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis proti Komisiji, T-196/01, Recueil, str. II-3987, točka 229, glede postopka ukinitve strukturnih skladov; z dne 30. maja 2002 v zadevi Onidi proti Komisiji, T-197/00, RecFP, str. I-A-69 in II-325, točka 91, in z dne 12. septembra 2000 v zadevi Teixeira Neves proti Sodišču, T-259/97, RecFP, str. I-A-169 in II-773, točka 123, glede disciplinskih postopkov proti uradnikom Skupnosti).
- 52 Navedeno načelo se prav tako uporabi za postopke pred različnimi stopnjami UUNT, vključno pred odbori za pritožbe.

- 53 Vendar glede na ustaljeno sodno prakso sama domneva kršitve načela spoštovanja razumnega roka ne upravičuje neposredne razveljavitve izpodbijane odločbe (zgoraj navedena sodba Sodišča prve stopnje v zadevi Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis proti Komisiji, točka 233 in navedena sodna praksa).
- 54 V okoliščinah tega primera mora biti drugi tožbeni razlog, na katerega se sklicuje tožeča stranka zaradi utemeljitve svojega predloga za razveljavitvev, zavrjen kot neučinkovit.
- 55 Nadalje, v primeru, kot je ta, kjer je bila pri UUNT vložena prijava za registracijo znamke Skupnosti, prijavitelj nima nobenega interesa, da bi Sodišče v okviru tožbe na razveljavitvev odločbe odbora za pritožbe, ki dopušča zavrnitev prijave za registracijo, to odločbo razveljavilo le zato, ker je bila sprejeta po poteku razumnega roka. Dejansko bi takšna razveljavitvev povzročila le to, da bi UUNT odložil podajanje pripomb glede prijave za registracijo, ki je bila vložena, in to v škodo prijavitelja.

Tretji tožbeni razlog – kršitev člena 73 Uredbe št.40/94

Trditve strank

- 56 Tožeča stranka trdi, da je odbor za pritožbe kršil člen 73 Uredbe št. 40/94, če je utemeljitev njegove presoje, da razlikovalni učinek prijavljene znamke ne obstaja, v točki 45 izpodbijane odločbe temeljila na rezultatih preiskave izvedene prek spleta, ki ni bila predhodno posredovana tožeči stranki.

- 57 UUNT ugotavlja, da imajo elementi, navedeni v točki 45 izpodbijane odločbe, le dopolnilno vlogo pri obrazložitvi odbora za pritožbe glede pomanjkanja razlikovalnega učinka zadevne znamke.

Presoja Sodišča prve stopnje

- 58 Treba je poudariti, da na podlagi člena 73, drugi stavek, Uredbe št. 40/94 odločbe UUNT lahko temeljijo le na razlogih ali dokazih, na katere so imele zadevne stranke priložnost podati pripombe.
- 59 V skladu s to določbo je odbor za odločbe UUNT lahko utemeljil svojo odločbo le na dejanskih ali pravnih elementih, glede katerih so stranke lahko predstavile svoja stališča (sodba Sodišča z dne 21. oktobra 2004 v zadevi KWS Saat proti UUNT, C-447/02 P, ZOdl., str. I-10107, točka 42). Zato jih mora v primeru, ko odbor za pritožbe po uradni dolžnosti zbere dejanske elemente za utemeljitev njegove odločbe, obvezno sporočiti strankam, da bi te lahko podale svoja stališča.
- 60 V tem primeru v točki 45 izpodbijane odločbe odbor za pritožbe navaja, da „proizvodi, ki so predmet prijave, spadajo v razred zdrave prehrane, razred v katerem se besede, kot je ‚top‘, po hitrih raziskavah na spletu v anglofonskem delu Evropske unije na široko uporabljajo za predstavitev ‚top izdelkov‘“. Naslov spletne strani, na kateri je bila izvedena ta raziskava, je naveden v nadaljevanju.

- 61 Torej, nesporno je, da odbor za pritožbe tožeči stranki ni posredoval niti vsebine spletne strani niti rezultatov hitre raziskave zgoraj izpodbijane odločbe.
- 62 To pomeni, da je kršil člen 73, drugi stavek, Uredbe št. 40/94.
- 63 Kljub temu je treba navesti, da je v točki 44 izpodbijane odločbe odbor za pritožbe ugotovil, da „izraz ‚top‘ trenutno pomeni splošno označbo, ki se običajno ali na široko uporablja na področju zadevnih proizvodov, enako kot izrazi ‚best‘, ‚excellent‘ in ‚super““. V točki 46 meni, da „je bil izraz ‚top‘ uporabljen le za obveščanje javnosti o značilnostih zadevnega proizvoda, to je, da gre za najboljše hranilne dodatke na trgu“, in sklepa, da „zato javnost, ki ji je namenjen in ki se bo srečala z zadevnimi proizvodi in storitvami, izrazu ‚top‘ pripisuje le zgoraj opisan pomen in ga ne zaznava kot znamko“.
- 64 Razlogi, ki temeljijo na utemeljitvi, ki je samostojna glede na rezultate raziskave na spletu in ki so navedeni v točki 45 izpodbijane odločbe, s katero je bila tožeča stranka že seznanjena, ker jo je sprejel preizkuševalec, upravičujejo zavrnitev tega tožbenega razloga.
- 65 Ugotovitve iz točke 45 izpodbijane odločbe, ki izhajajo iz raziskave, ki jo je izvedel odbor za pritožbe, ki meni, da so izrazi, kot je „top“, na široko uporabljeni glede zadevnih proizvodov, ki predstavijo seznam „top products“, so le podpora sklepa, na podlagi katerega izraz „top“ pomeni označbo, ki je običajno ali na široko uporabljena na področju zadevnega proizvoda in zato ne pomeni nujnega elementa za obrazložitev zavrnitve prijave za registracijo.

- 66 Iz tega sledi, da nepravilnost iz točke 45 izpodbijane odločbe glede člena 73, drugi stavek, Uredbe št. 40/94 ni taka, da bi povzročila razveljavitev te odločbe (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo KWS Saat proti UUNT, točka 50, in sodbo Sodišča prve stopnje z dne 31. marca 2004 v zadevi Fieldturf proti UUNT (LOOKS LIKE GRASS... FEELS LIKE GRASS... PLAYS LIKE GRASS), T-216/02, Recueil, str. II-1023, točka 41).
- 67 Zato tretji tožbeni razlog, na katerega se sklicuje tožeča stranka v podporo svojega predloga za razveljavitev, ni sprejet.

Četrty tožbeni razlog – pomanjkljivost obrazložitve

Trditve strank

- 68 Tožeča stranka navaja, da obrazložitev izpodbijane odločbe vsebuje le nejasne in nedoločene trditve, ki ne morejo podpreti ugotovitev odbora za pritožbe o domnevnem opisnem značaju prijavljene znamke in o tem, da prijavljena znamka nima razlikovalnega učinka.
- 69 Zlasti v tistem delu obrazložitve, ki se nanaša na analizo razlikovalnega učinka zadevnega znaka, se izpodbijana odločba osredotoči na elemente, ki so pomembni za preizkus na podlagi člena 7(1)(c) Uredbe št. 40/94, ne da bi razvila samostojno utemeljitev o uporabi člena 7(1)(b) iste uredbe, in to v nasprotju s sprejeto ustaljeno

sodno prakso Sodišča prve stopnje, zlasti v sodbi z dne 27. februarja 2002 v zadevi Eurocool Logistik proti UUNT (EUROCOOL) (T 34/00, Recueil, str. II-683, točka 25), na podlagi katere so absolutni razlogi za zavrnitev po členu 7(1)(b) in (c) Uredbe št. 40/94 neodvisni in ima vsak svoje področje uporabe.

- 70 Tožeča stranka tako sklepa, da je izpodbijana odločba razveljavljena zaradi pomanjkljivosti obrazložitve.
- 71 UUNT oporeka tem tožbenim razlogom, ker obrazložitev izpodbijane odločbe tožeči stranki omogoča, da se seznanijo z razlogi za zavrnitev njene prijave za registracijo.

Presoja Sodišča prve stopnje

- 72 V skladu z ustaljeno sodno prakso mora obrazložitev odločbe UUNT, katere obveznost je določena v členu 73, prvi stavek, Uredbe št. 40/94 omogočiti tožeči stranki, da se seznanijo v tem primeru z razlogi za zavrnitev prijave za registracijo in da učinkovito nasprotuje sporni odločbi (sodba Sodišča prve stopnje z dne 9. oktobra 2002 v zadevi KWS Saat proti UUNT (Odtенок pomaranč), T-173/00, Recueil, str. II-3843, točki 54 in 55; glej v tem smislu tudi sodbi Sodišča prve stopnje z dne 31. januarja 2001 v zadevi Taurus-Film proti UUNT (Cine Action), T-135/99, Recueil, str. II 379, točka 35, in v zadevi Taurus-Film proti UUNT (Cine Comedy), T-136/99, Recueil, str. II-397, točka 35).

- 73 V tem primeru je odbor za odločbe najprej v točki 38 izpodbijane odločbe navedel razloge, na podlagi katerih je sklenil o opisnem značaju prijavljene znamke, to je namreč dejstvo, da je ta sestavljena samo iz pohvalnega izraza, ki bi se lahko v trgovini uporabil za seznanitev potrošnika o visoki kakovosti zadevnega proizvoda.
- 74 Drugič, v nasprotju s trditvami tožeče stranke iz točk 41 in 50 izpodbijane odločbe izhaja, da je iz samostojne obrazložitve, ki temelji na ugotovitvi, da je znak, ki je bil zahtevan za registracijo, splošna označba, običajno ali na široko uporabljena glede na zadevne proizvode, odbor za pritožbe sklenil, da ta znak nima razlikovalnega učinka.
- 75 Iz tega sledi, da je obrazložitev izpodbijane odločbe, čeprav je kratka, omogočila tožeči stranki, da se je seznanila z razlogi za zavrnitev njene zahteve za registracijo in da je učinkovito pripravila svoje tožbene razloge v okviru te tožbe.
- 76 Zato se četrti tožbeni razlog, kršitev obveznosti obrazložitve, zavrne kot neutemeljen.

Peti tožbeni razlog – kršitev člena 7(1)(b) in (c)

Trditve strank

- 77 Tožeča stranka najprej navaja, da je cilj prepovedi registracije izključno opisnih znakov kot znamke Skupnosti, ki je določena v členu 7(1)(c) Uredbe št. 40/94,

oviranje registracije znakov, ki zato ker ustrezajo običajnemu opisu oznak zadevnih proizvodov ali storitev, niso zmožni individualizirati podjetja, ki trži proizvode ali storitve, na katere se nanašajo ti znaki. Zato tožeča stranka meni, da se kot izključno opisni znaki lahko označijo le znaki, ki jih potrošnik lahko običajno uporablja za neposredno in posebno poimenovanje kakovosti ali za opisovanje, na enak način, značilnosti proizvoda ali storitve iz prijave za registracijo.

78 V tem primeru, ne glede na nejasne in splošne trditve, odbor za pritožbe ni dokazal, da se izraz „top“, iz katerega je sestavljena prijavljena znamka, uporablja ali ga je mogoče uporabljati v enem od njegovih različnih pomenov, kot oznako ene od kakovostnih značilnosti kateregakoli zadevnega proizvoda.

79 Drugič, glede uporabe člena 7(1)(b) Uredbe št. 40/94 tožeča stranka najprej poudarja, da mora biti razlikovalni učinek znaka ocenjen glede na proizvode, za katere je bila zahtevana registracija tega znaka.

80 Naprej poudarja, v skladu s sodno prakso Sodišča prve stopnje, da to, da znak, za katerega je bila zahtevana registracija, nima razlikovalnega učinka, ne izhaja le iz ugotovitve, da navedeni znak ni izviren ali ustvarjalen.

81 Tako bi bilo vsak znak, sestavljen iz ene ali več besed vsakdanjega jezika, ki ne vsebuje nobenega izvirnega ali ustvarjalnega elementa, mogoče registrirati kot znamko Skupnosti pod pogojem, da omogoča identifikacijo izvora proizvodov ali storitev, ki jih označuje.

- 82 Vendar niti preizkuševalec niti odbor za pritožbe ni dokazal, da izraz „top“, za katerega je bila zahtevana registracija, ne izpolnjuje take funkcije.
- 83 Nasprotno, zadevni znak, ki je sestavljen iz preproste in kratke besede, ki si jo je lahko zapomniti in katere izgovorjava je enostavna v vseh jezikih Skupnosti, omogoča individualizacijo proizvodov tožeče stranke in njihovo razlikovanje od tistih drugega proizvajalca.
- 84 Glede uporabe člena 7(1)(c) Uredbe št. 40/94 UUNT najprej navaja, da je prijavljena znamka sestavljena izključno iz ene besede, ki služi za opisovanje ene značilnosti zadevnih proizvodov. V tem pogledu UUNT natančno določa, da je beseda „top“ izraz pohvale, ki se ga v angleščini splošno uporablja za opis dobre kakovosti zadevnega proizvoda in ne predstavlja nobene zaznavne razlike glede na izrazje vsakdanjega jezika in ki omogoča zadevnim potrošnikom, da ga štejejo za oznako trgovskega izvora zadevnih proizvodov.
- 85 Nadalje, glede očitka tožeče stranke domnevne kršitve člena 7(1)(b) Uredbe št. 40/94, UUNT navaja, po eni strani, da je izraz „top“ pohvalna beseda v angleškem jeziku, ki se običajno uporablja kot splošna označba tako v prehranbnem sektorju na splošno kot v posebnem živilskem sektorju in sektorju za hranilne dodatke na osnovi zelišč in, po drugi strani, da odbor za pritožbe upravičeno šteje, da upoštevna javnost ne zazna izraza „top“ kot oznako trgovskega izvora zadevnega proizvoda, ampak prej kot informacijo o kakovosti teh proizvodov.

Presoja Sodišča prve stopnje

- 86 Najprej je treba preizkusiti drugi tožbeni razlog tožeče stranke, kršitev člena 7(1)(b) uredbe št. 40/94.
- 87 Treba je navesti, da se na podlagi člena 7(1)(b) Uredbe št. 40/94 zavrne registracija „znamk, ki so brez slehernega razlikovalnega učinka“.
- 88 Znaki, ki nimajo razlikovalnega učinka iz člena 7(1)(b) Uredbe št. 40/94, ne morejo izvajati osnovne funkcije znamke, to je identifikacije trgovskega izvora proizvoda ali storitve, da bi tako omogočali potrošniku, ki kupi proizvod ali storitev, ki ga označuje znamka, da pri naslednjem nakupu izbere enako, če se izkušnje izkažejo za pozitivne, ali drugače, če se izkažejo za negativne (sodba Sodišča prve stopnje z dne 9. oktobra 2002 v zadevi Dart Industries proti UUNT (UltraPlus), T-360/00, Recueil, str. II-3867, točka 42).
- 89 Razlikovalni učinek znaka se lahko presoja le, po eni strani, glede na proizvode ali storitve, za katere je bila zahtevana registracija in, po drugi strani, glede na zaznavanje upoštevne javnosti (zgoraj navedena sodba UltraPlus, točka 43).
- 90 V tem primeru je odbor za odločbe iz ugotovitve o pohvalnem značaju tega izraza in dejstva, da pomeni oznako, ki je običajna ali na široko uporabljena glede na zadevne proizvode, sklenil, da izraz „top“ nima razlikovalnega učinka (točki 44 in 46

izpodbijane odločbe). Dalje je odbor za pritožbe ocenil, da če bi potrošnik zaznal ta izraz kot izraz zahteve proizvajalca glede kakovosti njegovih proizvodov, ne bi mogel opaziti razlikovalnega učinka njihovega izvora (točka 46 izpodbijane odločbe).

- 91 V uvodu je treba navesti, da zato, da bi dokazali razlikovalni učinek znaka, ni potrebno ugotoviti, ali je znak izviren ali izmišljen (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo Cine Action, točka 31, EUROCOOL, točka 45, in UltraPlus, točka 45).
- 92 Glede upoštevne javnosti je treba navesti, enako kot je navedel odbor za pritožbe, ne da bi mu tožeča stranka v tej točki ugovarjala, da so živila in hranilni dodatki na osnovi zelišč namenjeni splošni porabi in tako potrošnikom, ki niso toliko pozorni, da bi to vplivalo na njihovo zaznavanje znaka. Zato predstavlja upoštevno javnost povprečni potrošnik, ki je normalno obveščen in razumno pozoren ter preudaren (glej v tem smislu sodbo Sodišča z dne 22. junija 1999 v zadevi Lloyd Schuhfabric Meyer, C-342/97, Recueil str. I-3819, točka 26, sodbo Sodišča prve stopnje z dne 7. junija 2001 v zadevi DKV proti UUNT (EuoHealth), Recueil, str. II-1645, točka 27, in zgoraj navedeno sodbo ULTRAPLUS, točka 46).
- 93 Najprej je treba upoštevati, da je izraz „top“, ki izhaja iz angleščine, vendar ravno tako iz vsakdanje uporabe drugih jezikov Skupnosti, izhaja iz vrste presežnika in se lahko uporablja kot lastno ime ali pridevnik. Znamka, za katero je bila predlagana registracija, je sestavljena izključno iz tega izraza, ki je z vidika slovnice v vlogi samostalnika.

- 94 Nato je treba navesti, da se v tem primeru, v nasprotju z izrazom „ultraplus“ v zgoraj navedeni zadevi Ultraplus, izraz „top“ uporablja v slovnični sestavi običajno in ne predstavlja „nobene zaznavne razlike glede na pravilno slovarsko zgradbo“ v skladu z zgoraj navedeno sodbo Dart Industries proti UUNT (točka 47).
- 95 Dalje, čeprav zaradi svojega splošnega pomena, katerega cilj je na nedoločen način poudariti naravo, naloge, kakovost ali katero drugo lastnost kateregakoli proizvoda ali storitve, znak „top“ potrošniku ne omogoča, da bi si predstavljal na katere vrste proizvodov ali storitev se nanaša, vseeno ostaja dejstvo, da se prav zaradi njegove običajne rabe kot pohvalnega izraza v vsakdanjem jeziku in pri trgovanju besedni znak ne more šteti za primeren za identificiranje trgovskega izvora proizvodov, ki jih označuje, in torej za izpolnitev osnovne funkcije znamke.
- 96 Na koncu, čeprav, kot poudarja tožeča stranka, si tak znak upoštevena javnost enostavno in takoj zapomni, dejstvo, da ga lahko kot takega uporablja katerokoli proizvajalec kot tudi izvajalec storitve za oglaševanje svojih proizvodov ali storitev, pomeni, da ne sme biti pridržan za eno samo podjetje, tudi kadar se takšna izključna pravica nanaša le na poseben sektor, kot so hrana in hranilni dodatki na zeliščni osnovi in podobni proizvodi.
- 97 Iz predhodnih razmišljanj izhaja, da urad za pritožbe pri presoji ni storil napake, ko je sklenil, da prijavljena znamka ni imela razlikovalnega učinka.
- 98 Drugi očitok, ki izhaja iz petega tožbenega razloga, je tako treba zavrnilo kot neutemeljeno.

- 99 Ker obstoj enega samega absolutnega tožbenega razloga za zavrnitev na podlagi člena 7(1) Uredbe št. 40/94 zadostuje za utemeljitev zavrnitve registracije znamke, se peti tožbeni razlog zavrne, ne da bi preizkusili prvi očitke o napačni uporabi člena 7(1)(c) Uredbe št. 40/94, ker določba ni pomembna za to zadevo.

Šesti podredni tožbeni razlog – kršitev člena 7(3) Uredbe št. 40/94

Trditve strank

- 100 Tožeča stranka meni, da je odbor za pritožbe nepravilno presodil dokazne elemente, ki jih ji je predložila v utemeljitev razlikovalnega učinka, ki ga je prijavljena znamka pridobila z uporabo na podlagi člena 7(3) Uredbe št. 40/94. Pritožuje se zlasti, da je odbor za pritožbe te različne elemente presojal ločeno, namesto da bi jih presojal v celoti. Celotna presoja elementov bi dokazala, da je tožeča stranka pred vložitvijo prijave za registracijo znamko na široko uporabljala.
- 101 UUNT trdi, da odbor za pritožbe upravičeno šteje, da elementi, ki jih je predložila tožeča stranka, ne dokazujejo pridobitve razlikovalnega učinka z uporabo.

Presoja Sodišča prve stopnje

- 102 Iz točk od 53 do 55 izpodbijane odločbe izhaja, da je odbor za pritožbe po eni strani dvomil o upoštevanju izpisov iz katalogov tožeče stranke kot dokaznih elementov, ker ni bilo mogoče določiti niti njihovega datum natisa niti števila izvodov, v katerih so bili razdeljeni javnosti v Skupnosti, in, po drugi strani, podatkov glede obsega prodaje tožeče stranke, ker niso bili natančno določeni, ker jih ni potrdil računovodja in ker jim niso bili priloženi računi.
- 103 Glede izpisov iz časopisa „Sun spot“ – ki ga je objavila tožeča stranka – ki se sklicujejo na julij 1993, januar 1995, februar 1996, junij 1996 in avgust 1997, je odbor za pritožbe v točki 56 izpodbijane sodbe ocenil, da ker podatki o številu izvodov izdaje in o geografskem območju, kjer je bil distribuiran, niso natančno opredeljeni, tožeča stranka ni dokazala, da je znamka, za katero je bila zahtevana registracija, pridobila razlikovalni učinek v upoštevnem delu Skupnosti.
- 104 Vendar je treba ugotoviti, da tožeča stranka ni poskusila ugovarjati sklepom odbora za pritožbe glede neupoštevnosti predloženih dokazov ali glede njihove dokazne vrednosti, ki niso bili zadostni za upravičitev uporabe, v tem primeru, člena 7(3) Uredbe št. 40/94.
- 105 Tožeča stranka očita odboru za pritožbe le to, da je izvedel ločeno presojo vsakega od različnih elementov posebej in da ni izvedel globalne presoje v celoti.

106 V teh okoliščinah lahko štejemo, da odbor za pritožbe s tem, da je posebej presodil upoštevnost in dokazno vrednost elementov, ki jih je predložila stranka, to je različnih dokumentov in podatkov, ni storil napake presoje.

107 Šesti tožbeni razlog, ki ga tožeča stranka navaja podredno, je treba torej zavrniti.

108 Na podlagi predhodnih ugotovitev je treba predlog za razveljavitev zavrniti.

Druge zahteve

Predlog, da se UUNT naloži povrnitev stroškov prevoda, ki jih je utrpela tožeča stranka med postopkom pred preizkuševalcem in odborom za pritožbe

Trditve strank

109 Tožeča stranka zatrjuje, da je bila prisiljena vse dokumente postopka prevajati v angleščino, ker preizkuševalec in odbor za pritožbe sistematično nista upoštevala jezika postopka. Zaradi tega dejstva je utrpela stroške, za katere meni, da bi jih morali naložiti UUNT.

110 UUNT ugovarja zahtevi tožeče stranke.

Presoja Sodišča prve stopnje

111 Treba je navesti, da tožeča stranka v utemeljitev svoje zahteve ni predložila nobenega elementa, ki bi dokazal resničnost njene trditve, niti zneska stroškov prevoda, ki ga je utrpela.

112 V teh okoliščinah je treba naveden predlog zavrniti.

Podredni predlog, naveden za povrnitev škode, ki jo je utrpela tožeča stranka zaradi domnevnega čezmernega trajanja postopka pred odborom za pritožbe

Trditve strank

113 Podredno tožeča stranka zahteva odškodnino za trajanje postopka pred odborom za pritožbe, ker meni, da je postopek trajal predolgo.

- 114 UUNT poudarja, da, po eni strani, tožeča stranka ni navedla, kakšno škodo je utrpela zaradi domnevne prekoračitve razumnega roka odbora za pritožbe, in, po drugi strani, da glede na okoliščine primera postopek pred odborom za pritožbe ni trajal predolgo.

Presoja Sodišča prve stopnje

- 115 Zadostuje, da navedemo, da tožeča stranka ni navedla nobenega elementa, ki bi dokazal obstoj kakršnekoli škode, ki bi izhajala iz predolgega postopka pred odborom za pritožbe.
- 116 V teh okoliščinah je treba predlog tožeče stranke za povrnitev škode, ki jo je utrpela zaradi domnevnega predolgega postopka pred odborom za pritožbe, zavrniti..
- 117 Iz vseh zgoraj navedenih ugotovitev izhaja, da mora biti tožba zavrnjena v celoti.

Stroški

- 118 Na podlagi člena 87(2) Poslovnika Sodišča prve stopnje se neuspeli stranki na predlog naloži plačilo stroškov. Tožeča stranka ni uspela, zato se ji v skladu s predlogi UUNT naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je

SODIŠČE PRVE STOPNJE (četrti senat)

razsodilo:

- 1. Tožba se zavrne.**
- 2. Tožeči stranki se naloži plačilo stroškov.**

Legal

Mengozi

Wiszniewska-Białecka

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourg, 13. julija 2005.

Sodni tajnik

Predsednik

H. Jung

H. Legal